

Men vi har et ansvar at tage op rundt omkring. Når vi taler om miljøbistanden, kan man ikke komme uden om begrebet »bæredygtig udvikling«, og selv om det begreb kan rumme mange aspekter, så signalerer det jo helt klart, at vi ikke uahæmmet kan tære på jordens ressourcer. Miljøproblemer er også globale, men set i forhold til ulands- og ilandsproblematikken gør flere faktorer sig gældende:

I ilandene er det miljømæssige problem skabt på baggrund af en ikkebæredygtig overforbrugskultur, hvorimod ulandenes problemer er skabt af fattigdom; det vil sige, at man er tvunget til at lade økonomiske interesser stå over økologiske. Ydermere er befolkningstilvæksten et fortsat stigende problem, som bl.a. udvirker overgræsning, forkert eller for intensivt jordbrug med ørkenspredning og oversvømmelser til følge.

Men vi må medgive de folk i de lande, i de fattige lande, at så længe man ikke har dækket sine basale behov, så er det ikke let at komme så langt, at man tænker på de miljømæssige følger af det, man gør, af den måde, man lever på, og i de rige lande må vi sige, at det er vigtigt, at vi hjælper de fattige lande til ikke at begå alle de samme fejl, som vi har gjort i de rige lande ved opbygning af vores forbrugskultur.

Vi er altså enige i, at bekæmpelsen af fattigdom og miljøbistand godt kan hænge sammen, men dog kun så længe, at det ikke er et påskud fra ilandene til at bremse ulandenes industrialisering. Nogle gange fristes man jo til at tro, at vores miljøomsorg i andre lande skyldes et ønske om at opretholde vor egen velfærd, vor egen forurening på andres bekostning.

Der tales om folkelig forankring: Det er utrolig vigtigt, at de projekter, vi udfører i ulandene, forankres folkeligt, at de får en opbakning, at de får en læremæssig værdi, at de får en slags pilotprojektkarakter. Det er den eneste måde, hvorpå den smule penge, vi kan bruge, kan få en sammenhængende effekt i den store verden.

Vi er i Kristeligt Folkeparti ikke uenige i at støtte mellemindkomstlande. Vi ønsker blot at sikre en endnu bedre bistand, og derfor er samarbejdet mellem Danced og Danida vigtigt. Det er vigtigt, at det forbedres, for at civilsamfundet kan spille en større rolle.

Hvem der er bedst – om det er Danced eller Danida – eller om den organisationsform, vi har valgt, er den mest hensigtsmæssige, er svært at vurdere. I hvert fald er vi ikke i stand til at vurdere, om effektiviteten af de projekter, vi har

investeret i, er tilstrækkelig. Jeg glæder mig i øvrigt vældigt til at se nogle Danced-projekter i Sydafrika under en udvalgsrejse i den mødefri periode.

Når vi nu har valgt at dele det op i to organisationer – Danced og Danida – kan man jo sige, at konkurrence på dette område ligesom konkurrence på alle andre områder jo ikke er det dårligste incitament til at gøre sit arbejde ordentligt, så det kan da godt være et forsvar for, at vi har fordelt opgaverne. Vi har muligheden for at gøre udviklingen bæredygtig og sikre, at den imødekommer de øjeblikkelige behov uden at gå på kompromis med de fremtidige generationers muligheder for at sikre deres behov.

Kristeligt Folkeparti ønsker, at miljøhensyn og menneskehensyn så vidt muligt går hånd i hånd. Det ene udelukker ikke det andet, tværtimod, så vi glæder os over forslaget til vedtagelse. Selvfølgelig så vi gerne, at der generelt blev ydet en endnu større indsats over for de svagere stillede i verden, men vi ønsker samtidig at sikre en bred opbakning om MIFS, og derfor stemmer vi for forslaget til vedtagelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg vil gerne sige ordførerne oprigtig tak for de indlæg, vi har hørt i dag.

Det glæder mig, at så vidt jeg kan forstå, står samtlige partier bag det forslag til vedtagelse, som hr. Steen Gade har fremsat. Det kunne give indtryk af, at der ikke står noget i forslaget, men sådan forholder det sig heldigvis ikke. Det er faktisk en meget indholdsmættet tekst, som jeg er glad for, at Folketinget vedtager i enighed. Det er klart, at den vil forpligte regeringen, og det vil regeringen leve op til.

Jeg tror ikke, man går nogen for nær ved at sige, at de fleste ordførere brugte mest tid på støtten til ulandene, og det er selvfølgelig også et utrolig vigtigt aspekt; men faktisk er miljøbistanden opbygget sådan, at ifølge vedtagelsen vil halvdelen af beløbet gå til Central- og Østeuropa og halvdelen til ulandene. Af den halvdel, der går til ulandene, går broderparten til en styrkelse af miljøaspektet i programsamarbejdslandene inden for Danida, og en mindre del – her har miljøsynspunktet været det afgørende – går til de lande, Udenrigsministeriet ikke samarbejder med, nemlig mellemindkomstlandene.

Den regering, som både CD og Kristeligt Folkeparti var medlemmer af lige så vel som de nuværende regeringspartier, prøvede i sin tid at